

EN NIEMAND WEET

© 2021 Ingrid E. Noppen
Eerste druk : 2021
Coverontwerp: Ingrid E. Noppen
Website: <https://www.ingrideleonora.nl/>

ISBN: 9789403641379

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgenomen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en/of de auteur.

EN NIEMAND WEET

Ingrid E. Noppen

UITNODIGING

In de catacomben van mijn stilste gedachten
achter dit gelaat dat zich toont
nodig ik je gast te zijn in de vertrekken
van een afgelegen woning

daar waar alles anders is
zal ik je rondleiden en je
de toegangsdeur ontsluiten naar de
schatkamer van mijn diepste wezen

ken mij niet meer als een naam
waarvan de letters één voor één
geen betekenis hebben dan
slechts genoemd in een ademzucht

niet anders dan met genegen tred
ga in mij om en ontsluit mij

TUSSEN DE BERMEN IN

In eindeloosheid spoort de weg
tussen bermen gele bloemen
de zon kleurt goudgeel tot een ets
de groene weilanden rondom

weldoorvoede koeien luieren
loom in de warmte van de dag
en aan de lucht balletten vogels
aaneengeregen in een dans

de horizon lijkt te ontsluiten
betovert bijna heel het zicht
smeulend smacht de hunkering
te willen tasten wat daar is

in eindeloosheid spoort de weg

SNEEUWWITTE VOGEL

Hoe hij vloog
met krachtige vleugels
over wilde zeeën en door
ondoordringbare wouden
voor de allerzwakste wezens

de sneeuw witte vogel
voor niets terugdeinzend
voor niemand wijkend
maar altijd ijzersterk
op weg naar zijn doel

hoe kon hij weten
van de zwarte kraaien
die hem op de rug met valse
kraalogen al zo lang beloerden

op één moment van
onoplettendheid pikten ze
hem met vlijmscherpe snavels
tot de verschijning van de dood

hoe hij eens vloog
de sneeuw witte vogel
met een oervast geloof in
gaan voor het recht

onbevreesd en ijzersterk

OBSERVATIE

Daar zit hij
op dat bankje aan de vijver
smoezelige jas
aan zijn voeten schoenen
hun langste tijd voorbij

zijn blik op reis
ver van de wereld weggedreven
niet meer bewust van al het leven
als wervelingen om hem heen

eenden bedelen om brood
nog blijft zijn lichaam onbewogen
huisvest hij dieper in zijn dromen
bij de zitploff van een oude heer

de wind speelt teder met zijn haar
dat ietwat toch hem wel flatteert
wie is hij en vanwaar gekomen
wat of wie bracht hem naar hier?

IK HEET ...

Als in een luchtbel gevangen
hermetisch afgesloten
daarbuiten
stemmen en geluiden
ze horen je niet

volumeloos
jouw uitgestoten klanken
binnen geluiddichte wanden
malen ze rond

de witte jassen in de ruimte
de veel te strakke blikken
drie-, viermaal prikken
in vaten veel te broos

ik heet, ik heet
weet je hoe ik heet
en wat er omgaat in dit lichaam
in dit op hol geslagen hoofd?

ik heet, ik heet
weet je hoe ik heet?

DE FACTUUR

Vandaag heeft ze het opgemerkt
gerimpeld vel, kipfilet armen
de getekende aderen onder de huid
van knokkelige handen

waar is het lichaam dat ze kende
het zandloperlijf dat koketteerde met
de schepping van haar vrouw-zijn
pronkend in gewaden?

dat de jaren haar voorbij zijn gegaan
met grote reuzenstappen
en zij niet wist
tot dit moment van nu

vandaag presenteerde de tijd de rekening